

زالو
از ویکی‌پدیا، دانشنامهٔ آزاد
زالو

یک زالو در چین
آرایه‌شناسی

جانوران
هویس زیان
چرخ زیان
کرم حلقوی
کمربندبه تنان
Hirudinea
Lamarck, ۱۸۱۸

فرمانرو:

زیرفرمانرو:

بالاشاخه:

شاخه:

رده:

زیررده:

Infraclasses

Acanthobdellidea

Euhirudinea

(but see below)

زالو نوعی کرم حلقوی است. زالو حیوانی از گروه کرم‌های آبزی و از راسته آرواره داران است. بدن جانور قابلیت انقباض و انبساط فراوان دارد، طول بدن بین ۳ تا ۲۵ سانتیمتر و عرض بدن حدود ۱ سانتیمتر است. در جلوی بدن یک بادکش وجود دارد که مرکب از ۲ حلقه است و دهان در این ناحیه واقع شده است و در انتهای بدن یک بادکش مدور مرکب از ۷ حلقه دارد که توسط این بادکش خود را به یک نقطه متصل می‌کند و نقطه اتکایی است برای حرکت کردن.

زالو ۳ فک دارد و هر فک ۱۰۰ دندان دارد؛ یعنی یک زالو حدود ۳۰۰ دندان فوق‌العاده ریز دارد. اکثر زالوها در اطراف آب‌های شیرین زندگی می‌کنند، در حالیکه بعضی گونه‌ها را می‌توان در خاکو همچنین اطراف دریاها یافت. شناخته شده‌ترین زالوها، مثل زالوهای دارویی که در زالودرمانی استفاده می‌شوند خون‌خوارک هستند و از خون مهره داران و همولنف بی‌مهرگان تغذیه می‌کنند. به‌رحال بیشتر گونه‌های زالوها شکارچی هستند و در درجه اول با بلع دیگر بی‌مهرگان تغذیه می‌کنند. در حال حاضر تقریباً ۷۰۰ گونه از زالوها شناخته شده‌اند، که ۱۰۰ تا دریایی، ۹۰ تا زمینی و بقیه آن‌ها از آرایهٔ آب‌های شیرین هستند.

از لحاظ تاریخی زالوها در پزشکی (زالودرمانی)، برای گرفتن خون از بیماران استفاده می‌شده‌اند. سابقهٔ عمل زالودرمانی به هندوستان و یونان قدیم باز می‌گردد که تا قرن هیجدهم و نوزدهم در اروپا و آمریکای شمالی ادامه یافت. در دوران مدرن، از زالو در مراحلی مانند چسباندن مجدد اجزای بدن در جراحی‌های ترمیمی و پلاستیک و درآلمان برای درمان آرتروز استفاده می‌کنند.